

Kohtuniku mõningad probleemid, kohaldamaks vanasõna „üheksa korda mõõda, üks kord lõika“

Rutt Teeveer

Tartu Maakohtu kohtunik

Meedias on viimastel aastatel jäänud kõlama arvamus, et kohtute roll prokuratuuri poolt esitatud jälitusloa taotluste menetlemisel on pigem formaalne kui sisuline. Ettekande pealkirjas mainitud vanasõna silmas pidades väljendub etteheide selles, et kohus jätab üheksa korda mõõtmata ja vaid lõikab.

Mitmeid aastaid eeluurimiskohtuniku tööd teinuna julgen etteheidetele vastu vaielda ja väita, et kohtunik mõõdab ikka mitu korda enne kui jälitusloa määrusele alla kirjutab.

Etteheidete alusena on viidatud mitmete aastate statistikale. Avalikkusele on statistilised andmed kättesaadavad Justiitsministeeriumi kodulehel. Nimetatud statistika kohaselt rahuldab kohus näiteks 2011. aastal täielikult või osaliselt 1119 prokuratuuri jälitusloa taotlust. Täielikult rahuldamata jättis kohus 18 prokuratuuri jälitusloa taotlust, mis moodustab 1,6% määruste koguarvust. Justiitsministeeriumi andmetel vähenes võrreldes 2010. aastaga lubade arv 4%. Nendest statistilistest näitajatest tuleneb tõepoolest, et prokuratuuri taotluste rahuldamise protsent on kõrge, aastal 2011 oli see 98,4 %.

Ettekandes püüan eeluurimiskohtuniku pilgu läbi vaadata statistika taha ja analüüsida lühidalt seda, miks enamuse prokuratuuri taotlustest siis ikkagi rahuldatakse ja kas ning kuidas saaks kohus oma tööd veelgi sisulisemalt teha.

2013. aasta algusest jõustuvad mitmed olulised jälitustegevust puudutavad sätted kriminaalmenetluse seadustikus. Ettekande lõpus vaatan eeluurimiskohtuniku üksjagu mureliku pilguga tulevikku.